

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: P. P., narozený dne „X“,
bytem X,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 6. 2020, č. j. „X“,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasně podanou žalobou domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované ze dne 11. 6. 2020, č. j. „X“, o invalidním důchodu, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 3. 2020, č. j. „X“ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž žalovaná s odkazem na § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) rozhodla, že se žalobci ode dne 14. 7. 2018 snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku České správy sociálního zabezpečení ze

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

dne 14. 5. 2020 poklesla pracovní schopnost žalobce vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl realizován rozsudek zdejšího soudu ze dne 10. 2. 2020, č. j. 75 Ad 30/2018-45 (dále jen „předcházející rozsudek zdejšího soudu“). Předcházejícím rozsudkem zdejšího soudu bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 30. 8. 2018, č. j. „X“, a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 18. 6. 2018, č. j. „X“, jímž bylo rozhodnuto, že ode dne 14. 7. 2018 se žalobci snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

Žaloba

3. Žalobce v žalobě sdělil, že vydání prvostupňového a napadeného rozhodnutí předcházelo vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 18. 6. 2018, č. j. „X“, jímž byl žalobci ode dne 14. 7. 2018 snížen stupeň invalidního důchodu z třetího na první. Uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím žalované ze dne 30. 8. 2018, č. j. „X“. Obě předcházející rozhodnutí zrušil zdejší soud rozsudkem ze dne 10. 2. 2020, č. j. 75 Ad 30/2018-45. Uvedený rozsudek zdejšího soudu vycházel ze závěrů zdravotního posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 15. 4. 2019, dle něhož byl žalobce ode dne 7. 5. 2018 invalidní ve druhém stupni invalidity, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobce poklesla o 60 %.
4. Dále žalobce namítal, že se žalovaná nevypořádala se všemi jeho stížnostními námitkami, především s námitkou, že dlouhodobě špatný zdravotní stav žalobce (astma bronchiale, hypertenze a těžká porucha hybnosti a motorických funkcí levé horní končetiny) mu nedovoluje pracovat ani na částečný úvazek. Konstatoval, že žalovaná jeho případ nesprávně právně posoudila a nevyužila všech zákonných prostředků ve prospěch žalobce, přičemž nevzala v úvahu zdravotní stav žalobce komplexně. Žalobce rovněž zpochybnil faktické hodnocení jednotlivých důkazů žalovanou.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě uvedla, že při posuzování zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti je vázána lékařskými posudky posudkových lékařů. Rovněž upozornila na náležitosti, které musí lékařský posudek splňovat podle § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Žalovaná s odkazem na § 78 odst. 5 a 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) konstatovala, že byla při vydání rozhodnutí vázána právním názorem vysloveným zdejším soudem v předcházejícím zrušujícím rozsudku a zároveň musela při svém rozhodování vycházet ze skutkových zjištění, které soud v předcházejícím řízení učinil, a to, že žalobce byl ode dne 7. 5. 2018 invalidním ve druhém stupni invalidity. Podotkla, že žalobce měl možnost kdykoliv podat novou žádost o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. Žalovaná závěrem navrhla, aby soud žalobu odmítl ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť zdejší soud již o téže věci rozhodl.

Další podání žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6. Žalobce k posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 14. 12. 2020 uvedl, že uvedený posudek i posudek ze dne 15. 4. 2019 vyhotovila MUDr. S. a v posudku ze dne 14. 12. 2020 byl jeho pokles pracovní schopnosti ohodnocen 50 % s přihlédnutím k dalším komorbiditám, přičemž v posudku ze dne 15. 4. 2019 byl jeho pokles pracovní schopnost ohodnocen 60 %. Dále uvedl, že v posudku ze dne 14. 12. 2020 bylo nesprávně uvedeno, že odmítl léčbu Mikešovými infuzemi, které však byly odmítnuty lékařem, rovněž bylo v posudku nepravdivě uvedeno, že na rehabilitace nedochází a odmítá užívat předepsané léky.

Ústní jednání soudu

7. K ústnímu jednání před soudem konanému dne 7. 6. 2021 se žalobce bez omluvy nedostavil. Pověřená pracovnice žalované odkázala na své vyjádření k žalobě a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 14. 12. 2020, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, a navrhla zamítnutí žaloby. Soud při jednání provedl dokazování posudkem a protokolem o jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 14. 12. 2020.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správné rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování posudkem ze dne 14. 12. 2020, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
11. Dle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
12. Soud předně k vyjádření žalovaného konstatuje, že žalobu nebylo možné odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož zdejší soud v předcházejícím soudním řízení Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zakončeném vydáním shora uvedeného zrušujícího rozsudku nerozhodoval o téže věci, o též rozhodnutí, jako nyní. Zdejší soud svým předcházejícím rozsudkem zrušil rozhodnutí žalované ze dne 18. 6. 2018 a 30. 8. 2018 pro nedostatečně zjištěný skutkový stav (zdravotní stav žalobce), a nikoliv pro nesprávné právní posouzení věci.

13. Zdejší soud své závěry o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci žalovanou v předcházejícím rozsudku založil na posouzení zdravotního stavu žalobce ke dni vydání rozhodnutí ze dne 30. 8. 2018, které provedla Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) posudkem ze dne 15. 4. 2019. V tomto posudku byl konstatován pokles pracovní schopnosti žalobce o 60 %, což odpovídá druhému stupni invalidity. Po vydání zrušujícího rozsudku zdejším soudem byla věc vrácena k dalšímu řízení žalované, která mezi podklady pro své následující rozhodnutí zahrнула i uvedený posudek zdravotního stavu žalobce ze dne 15. 4. 2019 podle § 78 odst. 4 a 6 s. ř. s.
14. Žalovaná však rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svých rozhodnutí. V předcházejícím případě byl tedy zdravotní stav žalobce posudkovou komisí (soudem) hodnocen ke dni 30. 8. 2018, přičemž v nyní posuzovaném případě byl zdravotní stav žalobce posuzován již ke dni vydání nyní napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 11. 6. 2020. Jedná se tedy o značné mezidobí téměř dvou let, v němž mohlo dojít k změnám ve zdravotním stavu žalobce, a tudíž mohla žalovaná dojít ke zcela odlišným skutkovým zjištěním, než k jakým dospěl zdejší soud ve svém předcházejícím zrušujícím rozsudku.
15. Z výše uvedených důvodů nechal soud v daném případě zpracovat nové posouzení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí.
16. Z obsahu předloženého správního spisu soud především zjistil, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v důsledku předcházejícího zrušujícího rozsudku zdejšího soudu, a to na základě posudku posudkové komise ze dne 15. 4. 2019, která dospěla k závěru, že u žalobce je dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, že jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelně uvedené v kapitole VI, položka 8g přílohy vyhlášky o posuzování invalidity – těžká monoparéza, zachovány nekompletní senzorické funkce a případně neužitečné motorické funkce, svalová síla 2 nebo lehká triparéza, denní aktivity podstatně omezeny. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení byla stanovena na 60 % (rozmezí určené pro toto postižení je 50 % až 60 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity změněna. Závěrem posudková komise uvedla, že žalobce je schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti, přičemž je schopen využít dosaženého vzdělání a má i dostatečný rekvalifikační potenciál.
17. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí, jímž byla žalobci ode dne 14. 7. 2018 snížena výše invalidního důchodu z třetího stupně na stupeň druhý. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky.
18. Dále soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaná si v rámci řízení o námitkách nechala vyhotovit nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 14. 5. 2020, jenž vypracovala MUDr. E. V. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

položka 6c přílohy vyhlášky o posuzování invalidity – těžké postižení, značné omezení funkce končetiny pro manipulaci s předměty, těžké omezení hybnosti ve dvou velkých kloubech, omezení svalové síly na 3, svalové atrofie, těžké deformity paže nebo předloktí, výkon některých denních aktivit omezen i přes využívání kompenzačních mechanismů a prostředků, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti o 40 %, ze zde uvedeného procentního rozmezí 30 % až 40 %. S přihlédnutím k subjektivně udávané významné algii byl pokles pracovní schopnosti žalobce ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity navýšen o 10 % na celkových 50 %. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno, jelikož žalobce byl opětovně shledán invalidním ve druhém stupni invalidity.

19. Dle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
20. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
21. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
22. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
23. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška o posuzování invalidity.
24. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod III. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70% (srov. § 38 a § Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 11. 6. 2020, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity III. stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 70 %.

25. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 14. 5. 2020, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
26. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že posudková komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 14. 12. 2020 včetně zpráv z ambulance pro léčbu bolesti (poslední zpráva ze dne 29. 9. 2020). Žalobce byl jednání komise přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla posudková komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 11. 6. 2020 byl 50 %, což odpovídá invaliditě druhého stupně.
27. Posudková komise konstatovala, obdobně jako v posudku ze dne 15. 4. 2019, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelně uvedené v kapitole VI, položka 8g přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity – těžká monoparéza, zachovány nekompletní senzorické funkce a případně neužitečné motorické funkce, svalová síla 2 nebo lehká triparéza, denní aktivity podstatně omezeny. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 50 % (rozmezí určené pro toto postižení je 50 % až 60 %) vzhledem k funkčnímu postižení nedominantní horní končetiny, přičemž bylo přihlédnuto i k lehkým komorbiditám, dosaženému vzdělání a charakteru dosud vykonávaného zaměstnání. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity změněna. Závěrem posudková komise uvedla, že žalobce je při zachované pracovní schopnosti schopen výdělečné činnosti s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti, přičemž není schopen činností s nutností součinnosti obou horních končetin a nesmí přetěžovat dominantní pravou horní končetinu. Žalobce je schopen využít dosaženého středoškolského vzdělání k technické administrativní práci, přičemž má dostatečný rekvalifikační potenciál.
28. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudek ze dne 14. 12. 2020, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Lékaři posudkové komise přitom shodně jako posudková lékařka MUDr. E. V. (posudek ze dne 14. 5. 2020) dospěli k závěru, že žalobce je invalidní ve druhém stupni invalidity, neboť jeho pokles pracovní schopnosti dosáhl 50 %, ačkoliv byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti kvalifikována odlišně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

29. Soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, když za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl výše citovaný posudek posudkové komise ze dne 14. 12. 2020 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Zdravotní stav žalobce byl posouzen na sobě nezávislými posudkovou lékařkou a posudkovou komisí, přičemž oba jejich posudky dospěly k obdobnému posudkovému závěru se shodným procentním zhodnocením poklesu pracovní schopnosti žalobce o 50 %. Rozdíl v hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti v posudku vypracovaném pro účely řízení o námitkách a posudku pro účely soudního přezkumu, nepovažuje soud za relevantní, neboť oba zakládají nárok pouze na invalidní důchod druhého stupně.
30. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).
31. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, jak namítal žalobce, a proto žalobu ve výroku I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
33. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. bylo možné vycházet toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 11. 6. 2020, a případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže, které by nastaly po 11. 6. 2020 a které by měly být řádně zdokumentované lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. června 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)